

Στέλλα Μπαρακλιανού**TETTIE ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ**

αν κατέβω από το δέντρο μου
θες να με δεις;

Μα γιατί θαυμάζεις τα φτερά μου, είπες πως οι
αλεπούδες δεν πετάνε
όχι, το αντίθετο μάλιστα έχουν τα πόδια στη γη.
Κύλησε το μάτι της στην άσφαλτο, χτυπήθηκε στο κεφάλι
από περαστικό άσπρο αμάξι
ή μήπως ήταν λεωφορείο που τη χτύπησε;
Φαντάζομαι.

Όμως όταν κατεβήκαμε από το δικό μας αυτοκίνητο να
τη δούμε από κοντά, η ουρά της ακόμη κουνιόταν
όμως πιο πολύ από όλα φανταχτερό ήταν το μοναχικό της
μάτι που κύλησε και τοποθετήθηκε τόσο τέλεια
μπροστά της,

θαρρείς και είχε παρέμβει κάποιος αόρατο χέρι.
Πίνακας νεκρής φύσης ήταν το σκηνικό
Βγήκε ο τζιτζικας πάνω στην κάψα του μεσημεριού
τον επικήδειό σου να ψάλλει

Ποιος συγχωρνάει ψυχές στην εποχή του covid-19
Να 'ναι Θεός Ορθόδοξος Χριστιανός για Βουδιστής
Να ήμουνα το μάτι εκείνο της αλεπούς
Ολισθαίνοντας την άσφαλτο
να είμαι ένα μάτι μόνο
αχόρταγα, ηδονικά να βλέπω
και τα βράδια να κυνηγώ

Δεν ξέρω πολλά για τις αλεπούδες

μα ντρέπομαι που σκέφτομαι
πόσο όμορφη ήτανε εκεί πάνω στην
άσφαλτο να κείτεται νεκρή
και η κόκκινη γούνα της λαμπύριζε στον
πρωινό ήλιο

II

και τότε δυνάμωσαν οι φωνές των τζιτζικιών
μου τρύπησαν τα αυτιά
που δεν μπορούσα άλλο να κοιτάζω απ' το θόρυβο
θόλωσα, τυφλώθηκα.

III

μα το μάτι το κουλό
εξακολουθεί να με κυνηγά και να βλέπει
γυάλινο, σαν μπίλια κάποιου παιδικού παιχνιδιού
να κυλιέται
ήταν βράδυ μόλις είχαν ανατείλει τα άστρα και τα
τζιτζίκια τελικά αποφάσισαν να το σχολάσουν
και κάπως έτσι σαν κάτι από παραμύθι, εξωτικό
η γούνα της ολόκληρη αναστήθηκε και άρχισε να χορεύει
στο φως των άστρων και
του κομήτη Neowise (C2020 F3)
ενώ το μοναχικό μάτι ανοιγόκλεισε μόνο για μια φορά
και τη στιγμή ακριβώς που έκλεισε, είδα μέσα στο
απέραντο σκοτάδι της ψυχής της
όπου κατοικούσαν ποντίκια, λαγοί και μία κουκουβάγια

IV

εκεί που οι κομήτες σμίγουν με έτη φωτός
τόσο μακριά πετάνε οι ψυχές
των αλεπούδων
και το ένα τους μάτι μόνο εκτοξεύεται και περιστρέφεται
αέναα
να μονολογεί και να κοιτάει την άσφαλτο

